

አቶ ርእሶምን፣ አቶ አፎምን

አብ ሓደ ዓዲ አቶ ርእሶምን፣ አቶ አፎምን ዚብሃሉ ክልተ ሰባት ነበሩ። አቶ ርእሶም ፍሉጥን፣ ሀርኩትን ነጋዳይ፣ ካብ ርሑቅ ዓድታትን ቦታታትን አቐሑት እናምጽኤን፣ እናሰደደን ዚነግድ፤ ሃብታም ብምጻኑ ድማ ምስ ብዙሕ ሰብ ዚራኸብ፣ ናይ ብዙሕ ሰብ ገንዘብ ሓደራ ተቐቢሉ ብእምነት ዚሕሉ፣ ብትእማንነቱ እውን እተፈልጠ፣ ቅኑዕ ሰብ ነበረ።

አቶ አፎም ግን ሓያል ደላላይ፣ አፈኛ፣ ንሓደ ሰብ ምስ ካሊእ ሰብ እናራኸብ፣ ናይ ደላላነት ሥራሕ ዜካይድ ነበረ። ይኹን ደአምበር፣ አቶ አፎም ተማንትን፣ ተኻራኻርን ብምጻኑ፤ መታለልን፣ መጣፋፍእን እዩ እናትብሃለ ስለ ዚሕመ ብዙሓት ፈተውቲ አይነበርዎን። ግድነት ኮይንዎ፣ ሥራሕ፣ ጉዳይ ሃሊእዎ እንተዘይኮይኑስ፣ ዚቐርቦ ፈታዊ ሰብ አይነበርን።

ከምዙይ ኪነብሩ ኸለው፣ አብታ ሃገር ሰላም ብምጥፍኡ ኩሉ ንግዲ ዝሓለ። አቶ ርእሶም ድማ ዕዳግኡ ደኸሙ፣ ብዙሕ ኸሳራ ስለ ዝበጽሑ፣ ኸደክይን ኪሰእንን ጀመረ። ካብ ሽግር እተላዕለ ድማ ካብ ብዙሓት ሰባት ገንዘብ ተለቐሑ። እቲ አብታ ሃገር ዝአተወ ሀውከት ግን ካብ ቅልውላው ሓሊፉ ናብ ዓብዱ ውግእን ዕግርግርን ብምቕጻሉ፣ አቶ ርእሶም ንዝተለቀሑ ገንዘብ ምክፋል አይኮነሉን። ነገር ዓለም ኮይኑ ድማ ንዝተለቀሑ ገንዘብ ብዘይምምላሱ፣ ተኸሲሱ ቤት ፍርዲ ቐረበ።

ንአቶ ርእሶም ዝኸሰሱ አዕደይቱ ድማ ብዝተፋላለዩ መማላኸትን፣ ብመሰኻኸርን፣ ጭቡጥ መረድኢታት እውን ብምቕራብ ረትዕዎ። አቶ ርእሶም ግን ገንዘብ ከም

እተለቅሔ ኣይከሓደን። ካብ ዳኛ ድማ ዕዳኡ ንኪኸፍል ሠለስተ ወርሒ ጊዜ ተውሃቦ። ዳኛውን ዕዳኡ ከም ዚኸፍል፣ እንተዘይከፈለ ግን ቤት ማእሰርቲ ከምዚኣቲ ኣጥንቂቐ፣ ብዋሕስ ሰደዶ።

ኣቶ ርእሶም ኣብታ ሠለስተ ወርሒ ካብ ብዙሓት ሰባት ልቓሕ ለመነ፣ ግናኸ ዳርጋ ኹላቶም ድሮ ዘለቅሕዎ፣ ቀደም ፈተውቱ ዝነበሩ ሰባት ስለዝኾኑ፣ ኣደኳ ንኣቶ ርእሶም ደጊሙ ዝኣምኖን፣ ዘልቕሖን ሰብ ኣይተረኽበን። ኣቶ ርእሶም ብዙሕ ጨነቐን፣ ዓቕሉ ጸበቦን፣ ግን ሓንቲ እኳ መእተዊት ኣይረኽበን፣ ብዘይ ቤት ማእሰርቲ። መወዳእትኡውን መለኸኛ ቤት ፍርዲ መጺኡ፣ ናብ ቤት ማእሰርቲ ወሲዱ ዳጎኖ።

ኣቶ ርእሶም ዓመት ዚኸውን ኣብ ቤት ማእሰርቲ ምስ ኣሕለፈ፣ እቲ ዕግርግርን፣ ውግእን ኣብታ ሃገር እናገደደን፣ ኣናጋፍሖን መጺኡ ክሳብ ኸተማ ኣተወ። ዳኛን ወትሓደርን፣ ዘብዐኛን፣ ኩላቶም ካብ ከተማ ሃሃዲሞም ነናብ ሃገረ-ሰቦም ተበታተኑ። እታ ኸተማ ድማ ጸረውረው በለት።

ኣቶ ኣፎም ድማ እንታይ ከምዘሕሰቦ እንድዒ፣ ብለይቲ ናብቲ ዘብዐኛ ዘይብሉ ቤት ማእሰርቲ ዘሊሉን፣ ማዕጸ ሰቢሩን ኣተወ እሞ፣ ናብቲ ኣቶ ርእሶም ደቂሱሉ ዝነበረ ኸፍሊ መጺኡ፤ “ተንሰእ! ንዓናይ፣ ከውጽኣካ እየ መጺኤ...” ኢሉ ካብታ ቤት ማእሰርቲ ፈቲሖ ኣውጽኦ።

ኣቶ ርእሶም ድማ ብዙሕ ብምሕንስ ኣብ እግሪ ኣቶ ኣፎም ወዲቐ፤ “ብዙሕ የቕንየለይ ኣቶ ኣፎም፣ ደው የብልካ 'ዙ ሐወይ፣ እግዚኣብሔር ይሃብካ፣ ክፉእ ኣይርከብካ! ኣብ ካሕሳኻ ደማ የውዕለኒ...” እናበለን፣

እናመስገንን፤ ተኸቲሉዎ ወጸ። ሐደ፤ ክልተ ዚኾን ማዕጾታት ሓሊፎም ድማ ናብቲ ሓጽር ቤት ማእሰርቲ በጽሑ እሞ፤ ዘሊሎም ኣምለጡ።

ኣቶ ኣፎም ንኣቶ ርእሶም እናመርሖ፤ ገና ካብቲ ቤት ማእሰርቲ ብዙሕ ከይርሓቑ፤ “ስማዕ እስኪ ኣቶ ርእሶም፤ ኣነ እንተ ዘየውጽኣካ ኔረስ መን ኮን ከውጸኣካ ኔሩ እዩ?” ኢሉ ጠየቐ።

ኣቶ ርእሶም ድማ፡ “እወ፤ ሳላኻ፤ ሳላ ሓወይ እዩ ወጺኤ፤ ብዙሕ ድማ ኣመስጊነካ እዩ፤ ደጊመውን ኣምስግነካ ኣለኹ፤ የቕንዩለይ!” በሎ።

ቁሩብ ሕልፍ ብዝበሉ ድማ ደጊሙ፤ “ርእሶም፤ ስማዕ! ሳላይ ወጺእኻ እምበር፤ ኣብዛ ቤት ማእሰርቲ ብጥምየት ኮ ክትሞት ኔርካ ኢኻ!” በሎ።

ኣቶ ርእሶም ድማ፡ “ሓቕኻ፤ ኣቶ ኣፎም ሓወይ፤ ሳላኻ እዩ ወጺኤ እምበር፤ መን ደኣ? የቕኒኻ፤ ደው በል፤ ኣብ ካሕሳኻ የውዕለኒ፤ ኣነውን ሐደ ምዓልቲ ኣብ ሽግርካን፤ ኣብ ጭንቅኻን ዝሕግዝ ይግበረኒ።” በሎ።

ኣቶ ኣፎም ድማ ንሣልሳይ ጊዜ፤ “ኣንታ፤ ካብዛ ቤት ማእሰርቲ ሳላይ ወጺእኻ እምበር፤ ኣብኣ ብጥምየት ከም ዕንጨይቲ ነቂጽካ፤ ኣዕጽምትኻ እኮ ኪሕሰኻን ኪምሸምሻ ነይረን እየን! ትፈልጥዶ 'ሎኻ?” በሎ።

ኣቶ ርእሶም እዚኣ ብዝሰምዐ፤ ርእሱ ሓዙ “ኡይ!” ኢሉ እናእወየ፤

“ኣቶ ኣፎም፤ ሕደግ እባ ይኣኸለኒ ካብ ብሕዚኡ እዙ ኹሉ እትብለኒ

ጽንሕ ኢልካስ 'ታይ ኮን ክትደግመኒ
ሕያውነትካ ብኻ ተሪፋኒ
ለሚነካ ድዩ ዘፍታሕኻኒ
ኣብታ ቐደም ዝነበርኩዎ ደኣ ትሕሸኒ
ናብታ ቤት ማእሰርተይ ቶሎ ምለሰኒ!”

በሎ ይብሃል።

ገ/ኢ. ጎርፉ።